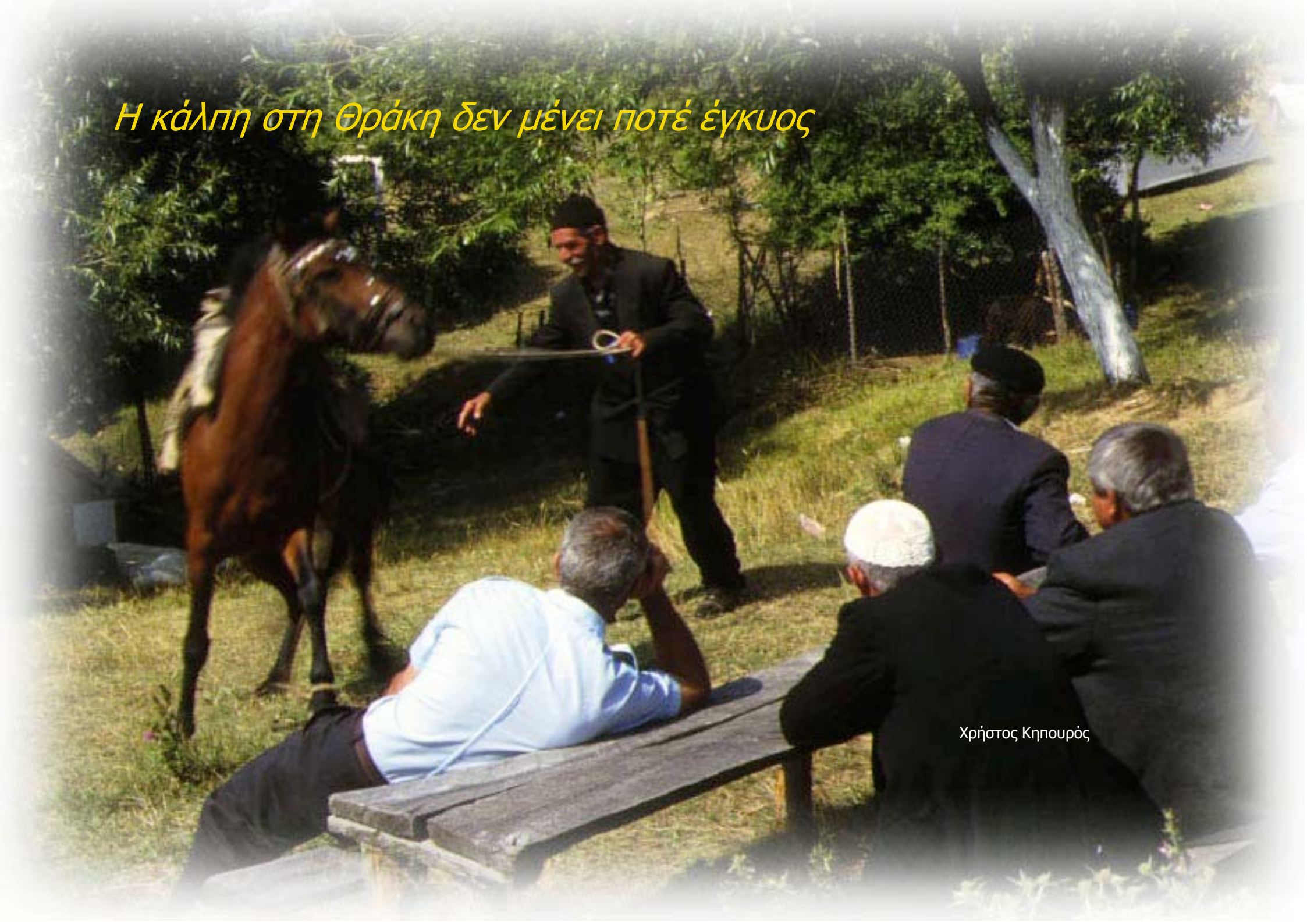

Η κάλπη στη Θράκη δεν μένει ποτέ έγκυος

Χρήστος Κηπουρός

Η κάλλη στη Θράκη δεν μένει ποτέ έγκυος

Copyright 2006

Χρήστος Κηπουρός

Μαυρομιχάλη 13

Διδυμότειχο

xkiriuros@otenet.gr

Εικόνα εξώφυλλου: Ένας ακόμη Θράκας ιππέας. Ο γέρος Πομάκος της photo, παρακολουθούμενος από φίλους του, λίγο προτού ιππεύσει.

Πηγή: φωτογραφικό αρχείο Γρ. Αζορίδη, Ορεστιάδα,

Ενδιάμεσες 1&2.: Πομακοπούλες της Θράκης, στο Σχολείο,

Πηγή: ο. π.,

Ενδιάμεση εικ. 3: Γυναίκες στην αγορά,

Πηγή: ο. π.,

Ενδιάμεση εικ. 4.: Γριά Πομάκισσα αγρότισσα,

Πηγή: ο. π.,

Ευχαριστίες στο Γρηγόρη Αζορίδη που με βοηθάει πολύ.

Εικ. οπισθόφυλλου: Ο Γ. Παπανδρέου με τον Yasar Yakis,

Άγκυρα Δεκ. 2002, ως Υπουργοί Εξωτερικών.

Μπροστά στο λαμπτήρα, το έμβλημα του ΑΚΡ.

Πηγή: Φωτογραφικό αρχείο Γεωργίου Παπανδρέου,

Εικόνα εξώφυλλου,

Εικόνα οπισθόφυλλου,

Θράκη Οκτώβριος 2006,

Στιγμιότυπα από την ζωή των Πομάκων,

Φωτογραφικό αρχείο Γρηγόρη Αζορίδη, Ορεστιάδα,

Η κάλη στη Θράκη δεν μένει ποτέ έγκυος

*Πάντα το αποτέλεσμα είναι γνωστό από τα πριν.
Ας όψεται για όλα αυτά, ο κεμαλικός υπέρηχος.*

Για άλλη μια φορά τα αποτελέσματα των Δημοτικών και των Νομαρχιακών εκλογών στην περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης παραμένουν ασχολίαστα αν όχι στο σκοτάδι. Γιατί γίνεται αυτό; Διότι το αποφεύγουν τόσο οι μεν όσο και οι δε. Την πρώτη πρόβλεψη την έκανα προ μηνών. Έλεγα τότε ότι το ΠΑΣΟΚ αποσιωπώντας την Πομακικότητα της Καραχασάν, προσέφερε την Ιφιγένεια αυτή των Πομάκων, όπως την χαρακτήριζα, βορά στο γειτονικό Κεμαλισμό, ούτως ώστε ο τελευταίος να ολοκληρώσει μια ακόμη πράξη πολιτισμικής γενοκτονίας στον Πομακικό χώρο.

Όμως ακόμη και αν αποδεχόμουν αυτό που διατείνονταν η αντιπολίτευση, ότι δηλαδή η υποψηφιότητα αυτή εξέφραζε την ισότιμη συνύπαρξη με τις μειονότητες, δεν είμαι εγώ εκείνος που διαψεύδεται. Είναι άλλωστε εξόφθαλμο ότι όλα αυτά συνδέονται πολύμορφα όσο και οργανικά με τις Τουρκικές υποδείξεις προς τη μειονότητα της γειτονικής Ροδόπης, να ψηφίσει τους υποψηφίους του ΠΑΣΟΚ στην υπερνομαρχία Ροδόπης Έβρου, στον δε Έβρο να μοιραστούν. Σε κάθε δε περίπτωση η Τουρκία να φερθεί στις μειονότητες ως κτήμα. Να προβεί, άλλη μια φορά, σε σύσταση οριζοντίου ιδιοκτησίας κατ' έκταση. Να μοιράσει παιχνίδι. Αυτά

ακριβώς επιβεβαίωσαν και οι πρόσφατες Νομαρχιακές εκλογές, όπως για άλλους λόγους έκαναν οι προηγούμενες, και οι προηγούμενες των προηγούμενων, όταν η σημερινή αντιπολίτευση ήταν στην κυβέρνηση. Ας μην επεκταθώ. Ναι μεν από σημερινούς κυβερνητικούς παράγοντες ειπώθηκε ότι ο Παπανδρέου επισκέφτηκε όλη την Ελλάδα κατά την προεκλογική περίοδο, όμως εγώ θυμίζω, ότι μετέβη και στην Τουρκία, σε χρόνους μάλιστα που μυρίζουν έντονα. Στις 9 Οκτωβρίου 2006. Και ναι μεν μπορεί να επικαλεστεί σαν πρόσχημα την εκεί παρουσία των μελών της γραμματείας της Σοσιαλιστικής διεθνούς για την Ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας, πλην όμως μετέβη. Λες και χάθηκαν οι ημέρες. Λες και δεν μπορούσε, ως Πρόεδρος μάλιστα της συγκεκριμένης διεθνούς να το αναβάλει.

Κάθε καλόπιστος θα διερωτηθεί: Γιατί η κυβέρνηση σιωπά; Απλούστατα γιατί είναι και εκείνη μέσα στο ίδιο παιχνίδι. Ναι μεν όχι στον ίδιο ακριβώς βαθμό, όμως είναι. Και φυσικά δεν πρόκειται να μιλήσω περί παρανύμφων, όπως υποκριτικά το κάνουν οι παλιοί μου σύντροφοι. Απλά θα πω ότι, ναι μεν η ΝΔ είχε περισσότερες ελπίδες από το ΠΑΣΟΚ να κερδίσει την υπερνομαρχία Δράμας-Καβάλας-Ξάνθης, όμως με την υποψηφιότητα της Γκιούλ Καραχασάν σιγουρεύτηκε απολύτως, πολύ μάλιστα πριν από τη διεξαγωγή των εκλογών. Τρία μηδέν από τα αποδυτήρια. Μεταξύ άλλων ήταν ένα δώρο του Γιώργου προς τη ΝΔ. Άλλο τώρα για τις υπόλοιπες διαστάσεις του θέματος, όπως η θόλωση. Κατά τα άλλα, όσον αφορά τις δηλώσεις υπουργών και παραγόντων με τα γνωστά περί Ελληνομετρίας εις βάρος της Πομάκισσας, μόνο σαν αστειότητες θα μπορούσαν να εκληφθούν. Αστειότητες μετά εθnikοφροσύνης.

Στιγμιότυπα από την ζωή των Πομάκων,

Φωτογραφικό αρχείο Γρηγόρη Αζορίδη, Ορεστιάδα,

Ίσως κάποιοι αντιτείνουν ότι η ΝΔ δεν μιλά γιατί αναμένει τον επόμενο γύρο των εκλογών, και ιδίως εκείνες του Δήμου Κομοτηναίων. Όμως και στην περίπτωση που τις χάσει, το πολύ πολύ να ακουστούν κάποια τοπικά ψελλίσματα. Τόσο ξεψυχισμένα που θα τα πάρει ο Έβρος, χωρίς καν να είναι πλημμυρισμένος, και να κάνει θόρυβο η ροή του. Πολλοί που δεν ξέρουν τι γίνεται θα λένε τι Ροδόπη, τι Ρέθυμνο. Αν τώρα η ουσία είναι ότι η Πολιτική Ελλάδα συνεργεί στην από πολλών δεκαετιών πολιτισμική γενοκτονία των Πομάκων, αυτό δεν απασχολεί κανέναν. Θέλω να πω ότι στη Θράκη οι κάλπες δεν εγκυμονούν ποτέ. Τα δε αποτελέσματα είναι εκ των προτέρων γνωστά αφού η τράπουλα είναι σημαδεμένη από πολλών ετών. Μάνα στο παιχνίδι αυτό κάνει ο Κεμαλισμός. Ούτε παραγγελία να είχαν δοθεί από τη γείτονα οι δυο υπερνομαρχίες.

Σιγά να μην προσκληθεί κανένας Ορχάν Παμούκ. Κανένας Γιασάρ Γιακίς, μάλιστα. Στη Θράκη επιτυχημένος Νομάρχης καθιερώθηκε να θεωρείται αυτός που εμπνέεται τόσο από τα ημεδαπά εμβλήματα του δαυλού ή το μισού ήλιου, όσο όμως και από το αλλοδαπό της μισής σελήνης. Έστω από το έμβλημα του κυβερνώντος κόμματος της γειτονικής χώρας που είναι ο λαμπτήρας, όσο βέβαια το υπερμέγεθες πορτρέτο του Κεμάλ, μπροστά από τα οποία έχει φωτογραφηθεί επανειλημμένα, άλλες φορές ως υπουργός Εξωτερικών και άλλες φορές ως Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, ο Γιώργος Παπανδρέου, πέραν από την αλήστου μνήμης κατάθεση στεφανιού στον τάφο του Κεμάλ.

Το θέμα είναι αν υπάρχει λύση στο Θρακικό αυτό γόρδιο. Από ετών λέω και γράφω τόσο για το ποια είναι αυτή όσο και για το πώς. Κατά τη γνώμη μου υπάρχει λύση και βρίσκεται στην Τέταρτη Δημοκρατία [1] και στις δώδεκα αιρετές περιφέρειες της χώρας, μια από τις οποίες βέβαια είναι η δική μας. Η περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Αλλιώς ούτε η άνοιξη των Πομάκων θα συνεχιστεί ούτε ο Κεμαλισμός θα πάψει ποτέ να κάνει κουμάντο στην περιοχή. Και πριν από όλα να διαμορφώνει την ανθρωπολογία των πολιτικών προσώπων. Τόσο των μουσουλμάνων -Τούρκων, Πομάκων και Ρωμά- όσο και των Χριστιανών. Εκ δε των τελευταίων, είτε πρόκειται για Βουλευτές είτε κυρίως για Νομάρχες αλλά και Δημάρχους. Όσο για τα πολιτικά κόμματα, αν βγαίνει ένα συμπέρασμα από τις δεκαετίες που παρήλθαν αυτό είναι η ιστορική τους αποτυχία. Η κατάργηση των χρισμάτων στις Δημοτικές καθώς και στις Περιφερειακές πλέον εκλογές, είναι μια κίνηση εκ των ων ουκ άνευ. Λέω περιφερειακές, γιατί η κατάργηση των ούτως ή άλλως χρεοκοπημένων θεσμών των Οθωνικών Νομαρχιών, υπάγεται και αυτή, όπως η προηγούμενη, στις εκ των ων ουκ άνευ κινήσεις. Εννοείται ότι η κατάργηση αυτή θα συμπαρασύρει και το θεσμό των γνωστών εξαμβλωμάτων, που συνιστούν οι λεγόμενες Υπερνομαρχίες.

Ίσως κάποιοι αντιτείνουν ότι τα ίδια και χειρότερα θα συμβούν και πάλι, όταν οι δύο Υπερνομαρχίες ενωθούν και γίνουν μια αιρετή Περιφέρεια. Ναι μεν το ενδεχόμενο αυτό υπάρχει, όμως νομίζω ότι μπορεί να το αποκλείσει στην πράξη η κατάργηση των χρισμάτων. Η ιστορία έδειξε ότι το χρίσμα είναι η άλλη όψη του εγκάθετου. Ναι μεν αιρετοί, αλλά προηγουμένως εγκάθετοι. Το καινούργιο θα είναι

Στιγμιότυπα από την ζωή των Πομάκων,

Φωτογραφικό αρχείο Γρηγόρη Αζορίδη, Ορεστιάδα,

η εμφάνιση νέων συνδυασμών, προπλάσματα μικρών μεν κινημάτων, πλην αμιγώς περιφερειακών. Τα οποία, πέραν του ότι θα εμπλουτίσουν την υπαρκτή τετραχρωμία που στην ουσία της είναι διχρωμία αν όχι μονοχρωμία, θα αποτελέσουν πολιτισμική και Δημοκρατική συνιστώσα, ένα καινούργιο ιστορικό υποκείμενο της Τέταρτης Δημοκρατίας, με νέα γνήσια περιφερειακά πολιτικά πρόσωπα. Όχι βέβαια μιτασιόν. Τέτοια υπάρχουν και δεν είναι λίγα. Και επειδή είναι ευάλωτα για αυτό και επελέγησαν από τα Αθηναϊκά Μέσα ως αντίπαλοί τους. Κλασική περίπτωση αποτελεί ο «Μακεδονικός πόλεμος», για τον οποίο έχω ήδη μιλήσει [2].

Ούτε βέβαια εννοώ τα πολιτικά εκείνα πρόσωπα που πατάνε σε δύο βάρκες. Τις ανακυκλώσεις όπου Νομάρχες μεταπηδούν στη Βουλή και αντιστρόφως. Διαφορετικά θα συνεχίσει να αναπαράγεται το ίδιο σκηνικό. Κι ο Καραμανλής ο ίδιος να έρθει να βάλει την άλλη φορά υποψηφιότητα για Νομάρχης Έβρου δεν πρόκειται να εκλεγεί. Πόσο μάλλον στη Ροδόπη, όπου σε δύομισι χρόνια το μεν ΠΑΣΟΚ από το 43,63% ανέβηκε στο 57,95% {!} η δε ΝΔ από το 47,28% κατήλθε στο 34,63% {!!}. Είναι η πιο μεγάλη άνοδος του ΠΑΣΟΚ πανελλαδικά {14 %}, και η πιο μεγάλη πτώση της ΝΔ {12,50 %}. Κάτι βέβαια που πέρασε απαρατήρητο από τα Μέσα αφού δεν ετέθη ούτε από προσκεκλημένους ούτε από οικοδεσπότες. Προφανώς όχι τυχαία. Τελικά ούτε θέμα προσώπου είναι τα αποτελέσματα αυτά, ούτε συνήθους κομματικής δύναμης και απήχησης αλλά κατασκευή. Και αυτή, μόνο με το σπάσιμο του Γόρδιου που λέω, όσο και με το Δημοκρατικό τρόπο που προτείνω, μπορεί να αντιμετωπιστεί. Ως τότε, και μέχρι να μπει η άνοιξη της Θράκης, και η περιφερειακή άνοιξη της χώρας, η μόνη ψήφος που έχει κύρος είναι το άκυρο.

Γιατί ακόμη και το έγκυρο, αν είναι κάτι, είναι Τουρκουάζ. Είτε στην εκδοχή του πρασινογάλαζου είτε του γαλαζοπράσινου.

Ας θέσω όμως το ζήτημα κοινωνικοπολιτικά. Δεν είναι μόνο οι Πομάκοι της Θράκης τα θύματα του Κεμαλισμού. Είναι και η τουρκική μειονότητα. Τι κέρδισαν άλλωστε οι μειονότητες της Θράκης όλα αυτά τα χρόνια, που σε κάθε εκλογή πειθαρχούν στα κελεύσματα της γειτονικής χώρας; Τι κέρδισαν από τους αρεστούς της χριστιανούς που διετέλεσαν αιρετοί; Και άντε η Πομακική άνοιξη δειλά έστω με τους λίγους Πομάκους διανοουμένους άρχισε, και είναι μεγάλη ελπίδα. Η άνοιξη της τουρκικής μειονότητας; Δεν λέω να υπάρξει μεταξύ τους ένας Ορχάν Παμούκ, όμως υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, και πρώτα από όλα το Ευρωπαϊκό πολιτικό και πολιτισμικό περιβάλλον για εκδημοκρατισμό της, όσο κυρίως την πραγματική κοινωνική ισοτιμία, που η αλήθεια είναι ότι ούτε υπήρχε ούτε και υπάρχει. Οι Ευρωπαϊκές πολιτισμικές αξίες οφείλουν να πάρουν τη θέση του φενακισμού που χαρακτηρίζουν τη σχέση των υποδεικνυόμενων από την «υψηλή πύλη» χριστιανών αιρετών, με τις μουσουλμανικές μειονότητες. Αναφέρομαι στη σχέση των Ελλήνων ως προς την εθνική καταγωγή, με τους εκ των μειονοτήτων Πομάκους στην καταγωγή, Τούρκους στην καταγωγή και Ρωμά στην καταγωγή, επιπλέον όμως Έλληνες πολίτες.

Έχω πει πολλές φορές ότι εκτός από την Ελληνική έχω και Πομακική πολιτισμική ταυτότητα. Γραπτά υπάρχουν [3]. Όπως και ένας εικοσαετής πολύμορφος αγώνας για την επαναπομακοποίηση των Πομάκων. Καμαρώνω και για τη Γύφτικη ταυτότητα. Με κατσίβελους άλλωστε μεγάλωσα και έχω πολλούς προσωπικούς

Στιγμιότυπα από την ζωή των Πομάκων,

Φωτογραφικό αρχείο Γρηγόρη Αζορίδη, Ορεστιάδα,

φίλους που όσο και να φανεί περίεργο σε κάποιους, πάντοτε με ψήφιζαν όταν έβαζα για Βουλευτής. Και εδώ υπάρχει σοβαρή διανοητική εργασία [4]. Μένει να αποκτήσω την Τούρκικη μειονοτική ταυτότητα. Δεν έχω καμιά αντίρρηση να το κάνω αρκεί η τελευταία να είναι Δημοκρατική. Γιατί εκτός των άλλων από παλιά με εμπνέει ο κοσμοπολιτισμός. Για αυτό και οι κεμαλιστές των Αθηνών, τηλεοπτικοί και κομματικοί, με κατέταξαν ανάμεσα στους εθνικιστές αν όχι και διαμελιστές, έστω κι αν τα δύο αυτά, πέραν του ότι είναι ανυπόστατα, είναι και αλληλοσυγκρουόμενα. Καταρχήν το έκαναν για να κρύψουν την κεμαλικότητά τους. Είναι η ίδια κάστα με αυτούς που προκειμένου να συκοφαντήσουν τις ιδέες της περιφέρειας κινδυνολογούσαν μιλώντας για διαμελισμό της χώρας, αποκαλύπτοντας μεταξύ άλλων την εθνικόφρονα οπτική τους. Ανάμεσα τους αριστεροί δήθεν διανοούμενοι αλλά και η Αριστερά στην όποια της εκδοχή, όπου ο παραδοσιακός συγκεντρωτισμός της είναι η άλλη όψη της οπτικής που έλεγα.

Διαμελιστή δεν γνωρίζω κανέναν. Δεν λέω όμως και ότι δεν υπάρχουν στη χώρα εθνικιστές. Απλά λέω ότι η μοναδική τους προσφορά, πέραν του ακατέργαστου της παιδείας και του λαθρεμπορίου των πατριωτικών ιδεών, συνίσταται στο ότι παίζουν ρόλο πλυντηρίου της επίσημης πολιτικής-κομματικής Ελλάδας. Τους καριερίστες εξ αυτών Βουλευτές όλων των κομμάτων, τους γνώρισα καλά με την περίπτωση του Κουρδικού. Ας μην επεκταθώ στην ταυτότητα αυτή που την έχω βαθιά μέσα μου. Και μάλιστα με τη βούλα. Οπότε αντί να ψέξω, ευχαριστώ τους παλιούς συντρόφους που επί πολλά έτη μας έλεγαν Κούρδους. Αυτούς που απευθυνόμενοι στη μειονότητα της Θράκης της έλεγαν το 2000 να τους ψηφίσει γιατί αυτοί παρέδωσαν τον Οτζαλάν.

Δεν λέω ότι είμαι ο μόνος που έκανε κάτι για τη Θράκη ως Βουλευτής. Όμως είμαι ο μόνος που μετά λόγου γνώσεως λέω τι μπορεί να γίνει απέναντι στην ιδιότυπη αυτή τουρκοκρατία. Η Θράκη δείχνει το δρόμο των Περιφερειών. Ακόμη και αν δεν είχε ακολουθηθεί στην υπόλοιπη Ευρώπη, η περιοχή αυτή έφτανε για να γίνει εδώ. Δεν αντέχει κανείς να βλέπει τα κόμματα να της φέρονται ως τουρκόμματα, πρώτο δε το παλιό μου κόμμα να εξελίσσεται σε τουρκοπασόκ. Οραματίζομαι από δεκαετιών το μέλλον της περιοχής. Το απέδειξα με τη διαδρομή που ακολούθησα, έστω και αν το τίμημα της δικαίωσης ήταν η απομόνωση που ζω από πολλών ετών. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα πάψω να γράφω, έστω και αν υφίσταμαι μια χωρίς προηγούμενο λογοκρισία. Να λέω ότι η Θράκη δεν προσφέρεται στα κόμματα να της φέρονται ως κλεφτοκοτάδες. Να της κλέβουν τα πολιτικά της πρόσωπα, πριν τα ενσωματώσουν - άλλο κόμμα πολύ και άλλο πιο πολύ- στο λειτουργικό τους, καθιστώντας τα πειθήνια όργανα και κότες. Οι δε αντάρτες -πλην μιας άντε δυο εξαιρέσεων- να επαληθεύουν τον κανόνα, σπάζοντας όμως παράλληλα τα μούτρα τους, καθοδόν προς τη μοναξιά. Αυτό διότι τα κόμματα ειδικεύτηκαν πως να μετατρέπουν τις ιδέες, σε χωματερές. Κάτι στο οποίο συμβάλλουν με όλες τους τις δυνάμεις, οι προκαθήμενες στο πολιτικό μας σύστημα αντιδημοκρατικές τηλεοπτικές δυνάμεις της Πρωτεύουσας. Με πρώτους τους εκ της Θράκης καταγόμενους αστέρες, αμφοτέρων των φύλων.

Σημειώσεις

- [1], Χρήστος Κηπουρός, *Τέταρτη Δημοκρατία*, βλέπε την ιστοσελίδα *Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης*, <http://alex.eled.duth.gr/kipouros/>
 [2], ο. π., , *Μνήμη, Μνημεία και Δημοκρατία*, ο. π.,
 [3] ο. π., *Pomaki, Πομάκοι, Pomaks, Pomatski, Pomaklar*, ο. π.,
 [4] ο. π., *Ρωμά, Τσιγγάνοι, Γύφτοι, Κατσίβελοι*, ο. π.,

Στιγμιότυπα από την ζωή των Πομάκων,

Φωτογραφικό αρχείο Γρηγόρη Αζορίδη, Ορεστιάδα,

